

Värmlands Anor

2014:3

Sept 2014

Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening

Årgång 31

Värmlandsanor

Författarna ansvarar för riktigheten i artiklar. Citera gärna VärmlandsAnor, men glöm inte att ange källa. Eftertryck av texter endast med författarens tillåtelse. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag.

ISSN 1400-1047

Upplaga 1700 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare

Göran Dour, Karlstad

Redaktör

Åke Hörnvist, Lagmansvägen 10, 663 41 Hammarö

Tel 054-52 54 43 redaktor@varmlandsrotter.se

Layout

Kerstin Osterman, KEOZ, Karlstad

Tryck

City Tryck i Karlstad AB

Föreningsfakta

Föreningen bildades 1983 och har till ändamål att stödja och stimulera intresset för släkt- och hembygdsforskning i Värmland och förena dem som delar detta intresse.

Föreningens adress

c/o Göran Dour, Järnvägsgatan 12, 652 25 Karlstad

Organisationsnummer 873201-6897

Medlemsfrågor

Thore Jansson: medlem@varmlandsrotter.se

Medlemsavgift

Medlemsavgiften är 150 kr för ordinarie medlem och 50 kr för familjemedlem (2014) till svenskt postgiro 46 96 60-5. Medlemmar i Norge betalar 140 norska kronor + porto 50 norska kronor till norskt postgiro 7877 08 16652.

Hemsida och e-mail

www.varmlandsrotter.se

e-mail vsf@varmlandsrotter.se

Föreningens styrelse

Ordförande Göran Dour,

Järnvägsgatan 12, 652 25 Karlstad Tel. 054-15 27 24

Vice ordförande Eva Lejrin,

Orrholmsgatan 3, 652 26. Tel. 054-202 21 76

Sekreterare Gunnar Jonsson,

Älvhagsgatan 25, 661 40 Säffle. Tel. 0533-105 59

Kassör Thore Jansson,

Västra Ingersby 101, 686 94 Rottneros. Tel. 0565-602 23

Ledamöter

Anita Dagmarsdotter,

Horsensgatan 66, 654 67 Karlstad. Tel. 054-83 08 87

Lars-Göran Jansson

Ingallills väg 10, 656 38. Tel 05483 75 81

Anneli Johannesson,

Snoavägen 4, 663 34 Hammarö. Tel. 054-52 13 86

Ann-Greth Carlsson

Gyllenflyktsvägen, 663 33 Skoghall. Tel. 054-51 78 30

Monica Löf

Floravägen 24, 663 33 Skoghall, Tel 054 51 73 10

Lars-Åke Salling

Kroppkärrsvägen 97, 654 61 Karlstad. Tel. 054-83 57 52

INNEHÅLL

- 3 **Anna Maria Florin och hennes förfäder**
Bo Isaksson
- 5 **Hagudden ruvar på en hemlighet**
Gunhild Hernström
- 7 **Husbehovsbränning**
Åke Hörnvist
- 10 **Ordföranden har ordet**
- 10 **Två års arbete kulminerar i två dagar**
Hans Olsson
- 11 **Nu är det över - sfd2014**
Eva Lejrin
- 12 **Släktforskar dagarna i bild**
- 14 **Facebook en ny kanal**
Anette Carlsson
- 15 **Vinstlista mässkatalogen**
- 15 **Prisade släktforskare**
- 16 **Efterlysta anor**
- 17 **Genealogiska föreningens databaser**
- 18 **Föreningens utgivning**
- 19 **Nya medlemmar**
- 21 **Antavla nr 187**
- 22 **Ur andra medlemsblad**
- 23 **Antavla nr 188**
- 24 **Höstens program 2014**

Omslagsfotot och samtliga bilder på mittuppslaget är tagna av Hans Löfgren.

Redaktörens ruta

De nyligen avslutade släktforskar dagarna ägnas stort utrymme i detta nummer. För att kunna få med alla reportage, bilder och kommentarer, har vi varit tvungna att flytta fram tryckningen till tredje veckan i september.

Under den gångna sommaren har inflödet av traditionella släktbeskrivningar varit lite klen. Däremot kan vi bjuda på två artiklar som belyser inslag i våra förfäders vardag. Den första skildrar en farsot som förorsakade mycken rädsla och den andra ett hantverk, som skapade mycket elände.

Manusstopp för 2014:4 är 10 november 2014

Anna Maria Florin och hennes förfäder

Av Bo Isakson

Anna Maria Florin föddes 1757-01-18 i Gräsmark, Värmland. Hon döptes den 30/1 och ett av hennes dopvittnen var hennes moster Maria Sjöberg. Hon levde hela sitt liv bland nybyggare, soldater, tullnärer och gränsridare i de oroliga gränsmarkerna i västra Värmland.

Det är om henne och hennes förfäder denna berättelse handlar. Anna Maria var min mm mm mm.

Anna Maria var dotter till tullnären Olof Florin f 1725-07-27 i Ransäter och Ebba Christina Sjöberg f 1734 i Timbonäs, Gräsmark. Under perioden omkr 1605 till 1810 fanns ett tullväsende i Värmland som bl a omfattade ett antal gränsstationer mot Norge. Tullnären var chef för tullstationen och gränsridaren bevakade gränsen mot smugglare. Avsikten med tullarna var naturligtvis att skapa intäkter till Kronan och beträffande gränstullarna rörde det sig huvudsakligen om utförseltull. Värmlänningarna hade under alla tider vant sig vid att sälja varor som tjära, hudar och järn liksom boskap över gränsen och man såg inte med blida ögon på Kronans krav på tull. Därför var smuggling över gränsen vanligt förekommande och det var gränsridarnas och tullnärernas sak att försöka förhindra så mycket som möjligt av detta. Dessutom förekom med jämna mellanrum direkt militära skärmytslingar mellan Sverige och Norge och tullarna befann sig ofta i en krigszon. Så var livet för Anna Maria Florin.

Modern och hennes föräldrar

Vi börjar berättelsen med modern Ebba Christina vars föräldrar tullnären Sven Sjöberg f 1697 och modern Maria Roderström f 1694

kom till Timbonäs omkring 1730. Båda föräldrarna var med största sannolikhet från Göteborg, men då Göteborgs Domkyrkas arkiv försvann i en brand 1761 så finns mycket dåligt med underlag för forskning om födelse, husförhör, etc före den tiden. Säkert är dock belagt att Roderström var en aktiv borgarsläkt i Göteborg och Maria Roderströms far var antagligen gårdsfogden Arvid Roderström och hennes farbror var då stadsbudet Johan Roderström.

Fadern Sjöberg har jag inte alls kunnat spåra bakåt men var troligen också född i Göteborg.

Ebba Christinas far tullnären Sven Sjöberg var en mycket stridbar person som förekommer flitigt som vittne i domböckerna för Fryksdals häradsrätt. Många av rättsfallen gällde smuggling och ett stort fall gällde falskmynteri. Men en del rörde även anklagelser mot Sven Sjöberg personligen och hans tvister om äganderätt till mark. Han blev också fälld för hor med pigan Lisbeta Månsdotter med vilken han fick två barn. Eftersom hon var piga hos honom själv fick han dubbla böter total 160 daler silvermynt. Det var tydligen värre att ha hor med sin egen piga än med någon utomstående!! I februari 1750 beger sig Sven, hans son Christian 18 år och drängen Erik Nilsson 26 år ut på isarna på sjön Kymmen, antagligen för att fiska. Alla tre går ned sig i sjön och drunknar.

Vilken olycka för änkan Maria och hennes två döttrar! Men på tullstationen finns gränsridaren Johan Utterman. Han blir tullnär och gifter sig med äldsta dotter Anna Maria Sjöberg f 1730, så änkan Maria kan bo kvar på Timbonäs till sin död 1770.

Fadern och hans föräldrar

Dottern Ebba Christina bor också kvar på Timbonäs och träffar här sin man Olof Florin som får en tjänst som tulltjänsteman på Timbonäs. De gifter sig 1756-12-14 och deras första barn Anna Maria föds här 1757. Men Olof Florin får strax därefter en tjänst som tullnär vid gränsstationen i Långerud, Fryksände och familjen flyttar dit. Olof Florin blir kvar i Långerud under resten av sitt liv. Från 1765 bildas den egna kommunen Östmark vilken bryts ur Fryksände. År 1767 får Olof Florin lagfart för att bygga en ny tullstation i Långerud och ”1767-11-25 sände landshövding J.A.Hamilton befallningsmannen J.D.Ekman att värdera den av Olof Florin uppförda byggnaden vid Långeruds Tullstation”. Olof har uppenbarligen ett gott anseende som tullnär och driver tullstationen i mer än 30 år ända till sin död. Han drabbas vid en resa till Karlstad av den farsot som då härjar och dör där 1790-01-13.

Vår huvudperson Anna Maria Florin gifter sig 1782-12-29 med tullnären Christoffer Bönström f 1762-05-31 i Blomskog, Värmland. Han tar så småningom över tjänsten som ansvarig för tullen i Långerud. Paret får fem barn. Christoffer avancerar i början av 1800-talet till tulluppsyningsman men tjänsten förlorar betydelse då hela tullen läggs ned 1810.

Var kom alla dessa tjänstemän inom tullen ifrån? Det krävdes ju utbildning för att sköta tullfrågorna. Så väldigt många kom från andra utbildade familjer, ofta från prästerskapet. Så t ex var Anna Marias farfar komministern i Ransäter Johan Florin f 1679-08-11 i Norra Råda. Han var i sin tur kommen från prästsläkter både på sin fars

som sin mors sida. Själv studerade Johan i Uppsala och tog examen där 1703 och prästvigdes 1712. När han omkr 1725 fick tjänsten som komminister i Ransäter åtog han sig också tjänsten som klockare mot särskild lön. Som klockare skulle han även lära barnen att skriva och läsa, undervisa i sång och åderlåta! Men Johan blev med åren allt mer oredig och fick en hel del klagomål på sina sysslor och fick så småningom släppa klockaruppdraget.

Johan Florin och hans hustru Anna Maria Ågren f 1696 fick totalt åtta barn och de sju som levde vidare utvecklades mycket väl. Bl a fick de via dottern Märta Johanna f 1719 ett barnbarn som hette Anna Maria Lenngren f 1754-06-18 i Uppsala. Hon blev poet och är känd för ett antal dikter, ofta satiriska och riktade mot högfärdig adel. Men här vill jag bl a nämna dikten "Pojkarne" som inleds med: "Jag minns den ljuva tiden, jag minns den som igår.", och som kuriosas kan nämnas dikten "Den glada festen" där man antar att modellen är hennes morfar Johan Florin som den fromme prästen. Anna Maria Lenngren var således kusin till "vår" Anna Maria Florin.

Häxjakter

Men prästerna var ibland inblandade i svåra skeenden. Text så på-

gick under 1500 och 1600-talen en omfattande religiös psykos bland den kristna befolkningen med rädsla för Satan, trolldom och häxjakt. Mycket av detta berodde säkert på och underblåstes av prästernas domedagspredikningar.

I Sverige avrättades omkring 400 personer för häxeri under denna period. Framförallt var det under åtta år mellan 1668 och 1676 en ren hysteri som resulterade i att 300 personer dödades som häxor. Denna period kom att kallas "Det stora oväsendet" och orsakade en stor mängd häxprocesser i landet.

Processerna skedde vid domstolarna men prästerna var inkallade som "experter" eller åklagare där de försökte få de anklagade att erkänna. Vid Fryksdals häradsrätt förekom ett antal processer där vår huvudperson Anna Maria Florins f m komminister Haquinus Thorstani Rudenius f 1613 i Stora Kil var inkallad som en av prästerna. Vid en process 1682 vittnade en minderårig flicka som var i tjänst som piga hos Rudenius hur hon blivit bortförd till Blåkulla av några utpekade kvinnor. Vid något tillfälle hade hon även blivit förd till Satans boningar men därefter blivit släppt då hon ropat "kors i Guds namn". Vid ett annat tillfälle

hade även Rudenius äldsta dotter blivit förd till Blåkulla. Rudenius fick här vittna om de blessyrer som flickorna hade ådragit sig efter dess färder.

De anklagade kvinnorna nekade blankt till anklagelserna om trolldom och samröre med Satan och de undersökande prästerna kom fram till att man inte kunde döma de anklagade kvinnorna eftersom pigan var för ung och inte "kommen till fullmogna år". Så inga blev i alla fall brända för häxeri i Fryksdal och vi kan ju hoppas att Rudenius bidrog till detta positiva utfall.

Detta var några episoder ur Anna Maria Forins och framförallt ur hennes förfäders liv. Anna Maria Florin (gift Bönström) avled av lungsot i Östmark 1828-04-25. Hon blev 71 år.

Källor

Förutom ur ordinarie kyrk- och domböcker är mycket av fakta hämtade ur

- Karlstad stift herdaminnen
- Arvid Ernvik "Tullnärer, gränsridare och smugglare" utgiven 1984
- "Uppslagsverket" Google – Häxprocesser i Sverige

Gränstullen

Fernow har i sin Beskrivning över Värmland en lista på de gränstullstationer, som skall ha inrättats under Peter Flygges verksamhet som tullinspektör (1638-1648); uppräknade från söder till norr:

Sandvik, Trankils sn
Smugen, dito
Väng, Västra Fågelviks sn
Nedre Hån, Töcksmarks sn
Dalen, dito
Sållum, Holmedals sn
Rommenäs, Östervallskogs sn
Hångstad, Skillingmarks sn
Högsäter, dito
Magnorbro, Eidskog sogn, Norge
Häljeboda, Eda sn

Bogen, Gunnarskogs sn
Lekvattnet, Lekvattnets sn
Långerud, Östmark sn
Röjdefors, dito
Ämtbjörk, Ekshärads sn
Trötvik, Gräsmarks sn
Rådom, Fryksändes sn
Vingång, Dalby sn
Timbonäs, Gräsmark sn tillkom
i början av 1700-talet

Hagudden ruvar på en hemlighet

Av Gunhild Hernström

Hagudden i Nilsby, blev vida känd 1994, genom att den förlista ångbåten Freja såg dagens ljus här efter nära hundra år på Frykens botten. Den varma sommardagen i juli 1994 besöktes Hage, som var gårdens egentliga namn, av uppskattningsvis 20 000 personer. Festligheterna hade pågått hela veckan under samma strålände sol och avslutats med att båten drogs upp ur sin vattengrav, som så länge hållit henne fången. Förlisningen, hundra år tidigare, hade skett vid Bössviken, en knapp mil norrut. Båten bogserades i juli 1994 fram Hagudden där det ansågs lättare att lyfta den ur djupet. Men gården bär också på en annan historia som under lång tid höljdes i dunkel.

Den siste ägaren av gården Hage var Pontus Hagström, som levte ensam under många år. Föräldrarna Anders och Maria Hagström hade gått ur tiden under första hälften av 1900-talet. likaså hushållerskan Anna, som han haft till hjälp under ett tjugotal år. Föräldrarna tog över gården efter Anders föräldrar, Henrik och Britta Larsson år 1900. De hade haft den i sin ägo sedan 1857. Enligt kyrkböckerna var det Nils Larsson och hans hustru Caisa Andersdotter som ägde gården i 1850-talets första år. Man förstår att gården, med sitt fina läge, är en av de allra äldsta i trakten. Många fornfynd stöder detta. Jorden består av lättbrukad sandmylla synnerligen lämplig för en dåtida nyodlares primitiva redskap.

Nu skriver man 1855, ett år då koleran för tredje gången under samma århundrade gjorde sina härjningar över landet. Befolkningen levde i skräck för smittspridning och icke utan anledning. Den första stora epidemin drabbade landet

1834 och återkom sedan periodvis fram mot 1890-talet. Koleran skördade många liv och smittan spreds genom direktkontakt med sjuka personer men också indirekt genom vatten och födoämnen. Främlingar som kom till byarna sågs med misstroghet för man visste aldrig var smittan kunde gömma sig. Halva byar kunde avfolkas på mindre än en vecka. Fyra, fem personer av gårdsfolket kunde samtidigt stå lik på logarna. Själva dödsorsaken var för det mesta uttorkning på grund av häftiga diarréer och därtill okunskap. De sjuka hade också ofta oförmåga att tillgodogöra sig vätska.

Spädbarn klarade nästan aldrig av sjukdomen och barn fanns det många i 1800-talets Sverige. Lika utsatt var den äldre generationen, som ofta var utmärklade dels av hårt arbete och för att de, i den fattigdom som rådde, nästan aldrig fick äta sig mätta och därför inte hade någon motståndskraft. Man försökte på alla vis stoppa smittan från att spridas vidare, men lyckades dåligt.

Det sägs att gården Hage i Gunnarsby var en så kallad spärr anordnad där vägfärande fick legitimera sig och tala om varifrån de kom och vart de skulle. En gammal ”finngubbe” kom en dag vandrande på vägen. Han kom fram till spärren och legitimerade sig som de andra. Misstanken kom att han kunde bära på något farligt smittämne eftersom han färdats långt. Gårdsfolket såg det som nödvändigt att vidta åtgärder.

På gården fanns en kölna för linberedning och i ett av rummen fanns en eldstad uppe på en stenbänk, där linet skulle torkas. Av

eldandet blev naturligtvis rummet fyllt av rök och måste användas med försiktighet. För att orka arbeta med linet i det rökfyllda rummet fick man hålla huvudet långt nere efter golvet, där det strömmade in lite frisk luft. Man beslöt att stänga in den gamle finngubben i rummet en stund för att röken skulle få verka. Den skulle säkert döda de farliga bacillerna.

När gårdsfolket så småningom öppnade dörren, upptäckte man, till sin förskräckelse, att mannen avlidit. De blev naturligtvis chockade över händelsen, men för att undvika inblandning av myndigheter, beslöt de att i tysthet begrava gubben. Man lade liket på en så kallad dråg, spände för hästen och körde norrut mot ett område norr om Hagudden, kallat Sandviken. Väl där upptäcktes att marken var så stenbunden att någon grav inte gick att gräva. Eftersom mörkret redan var på väg att lägga sig, körde de hem igen och la mannen på logen, där han fick vila över natten. Tidigt nästa morgon kördes istället liket upp i skogen till Linlyckan, en plats vid ”nya Gunnarsbybackarna”, där landvägen mot Östra Ämtervik drar fram i dag. Där lämpade sig platsen bättre för att gräva och där fick den gamle ”finngubben” sin ohelgade grav. Av någon anledning blev tragedin en officiell hemlighet. Många i byn kände till olyckshändelsen.

Som liten hörde jag ofta berättas om den olycksalige mannen som vilade i skogen. Jag var som barn oerhört nyfiken på alla gamla berättelser, och sög i mig allt jag hörde. En dag kom gamle ”Johan ve Bäckén” och frågade min far om han ville följa med upp till Linlyckan för att få kännedom om var platsen fanns.

Johan var gammal och var rädd att ingen skulle veta var graven fanns om han gick ur tiden. Platsen var tidigare utmärkt med ett kors av trä, men det var nu förmultnat. Far följde gärna med, och Johan var gammal och nog den siste av folket i byn som kunde veta den exakta platsen för graven. Jag var troligen i sex-sjuårsåldern och som vanligt nyfiken. Jag bad att få följa med, eller om jag möjligen blev erbjuden. Johan pekade ut var det gamla träkorset stått och jag har alltid haft en preliminär bild av platsen. Åren har gått sedan Johans tid och träd och sly har förändrat platsens karaktär. Eftersom ingen ny markering sattes upp var jag inte längre säker på den exakta platsen.

För några år sedan fick jag genom mitt arbete kontakt med en slagruteman från norra Värmland. Det var en märklig man. Han kunde leta fram det mesta med sin slagruta, vatten, gamla kyrkplatser, avrättningsplatser, med mera. Jag frågade honom om han ville följa med mig till min hemtrakt och leta fram en gammal grav. Det ville han gärna. Jag gav honom inga ledtrådar om var jag trodde att graven fanns, visade bara på hela området Linlyckan. Jag tog också med en bekant från bygden för att ha ett vittne, så att ingen skulle tro att jag "fuskade". Vi två satt kvar vid vårt "kaffebord" för att iakttä slagrutemannen på avstånd. Efter några minuters letande ropade han till oss att han funnit graven. Det stämde i stort sett in på den plats jag bevarat i minnet genom alla år. Mannen kunde även känna att finnen varit 1 meter och 60 centimeter lång och att han kommit vandrande från Arvikahållet.

Dödsfallet var en gång en "väl bevarad hemlighet" som naturligtvis inte borde berättas. Men eftersom så lång tid förflutit, 160 år, finns ingen längre kvar som kan ta skada av

Kolera

Magsjukdomen kolera förorsakas av en bacill, som ger upphov till diarré och kräkningar. Obehandlad leder den till uttorkning av kroppen och då med hög dödlighet.

Sjukdomen är känd sedan antiken men förekom ända fram till början av 1800-talet enbart i östra Asien, därav det latinska namnet, cholera asiatica. Från det första pandemiska utbrottet 1817, som hade sitt ursprung i Gangesdeltat, fram till seklets slut drabbades världen av fem koleraepidemier. Den första nådde inte fram till vår världsdel men den andra slog

hårt mot Europa och till Sverige kom den 1834, då mer än 25.000 personer insjuknade, varav drygt hälften avled.

Värmland drabbades i tre omgångar:

2:a pandemin (1834)	182 döda
3:e pandemin (1850-59)	338 döda
4:e pandemin (1866)	413 döda

Källa: Sven-Ove Arvidsson, De svenska koleraepidemierna, Stockholm 1972.

Red.

sanningen, brottet måste anses som preskriberat. Men varför händelsen aldrig kom till myndigheternas kännedom, när den tydligen varit känd på bygden, är en gåta. Men det fanns väl för många stora skogar och skrangliga vägar emellan gården och fjärdingsmannen.

Några frågor inställer sig automatiskt, som vi väl aldrig kan få svar på. Vem var denne olycksalige gamle man, och vart var han på väg? Hade han några anhöriga som oroligt väntade därhemma, eller var han ensam i livet? Var han en vagabond, som var ute på sin eviga vandring, eller var han en familjefar på väg hem med intjänade pengar, för att lätta upp livet för de hemmavarande? Vad hade hänt om det skett i dag? Stora rubriker på löpsedlarna och rättegång. Frågorna är många men får aldrig något svar. Jag har i allfall märkt ut platsen med en pinne, men kanske det kan bli ett bättre kors vid ett senare tillfälle.

Lars Lämgren – skildrare av Ölme och Väse

I somras fick jag i min hand ett gammalt tidningsurklipp, som handlade om Lars Lämgren (1855-1925). Han var uppenbarligen en stillsam och tillbakadragen knekt, som fyllde ut sin fritid med ett envetet insamlande av uppgifter om sin hembygd och de personer som befolkade den på 1800-talet.

Tack vare ekonomiska bidrag från enskilda och föreningar, kunde han publicera resultatet av sin forskning under de första årtiondena på 1900-talet.

De som har sina rötter i Ölme och Väse bör absolut låna hem några av hans böcker. De ger unika förstahandsintryck rörande de personer som verkade i dessa socknar på 1800-talet.

Åke Hörnqvist

Husbehovsbränning

Av Åke Hörnqvist

Nu undrar kanske någon vad detta ämne har med släktforskning att göra. Det hör ju snarare till hembygdsforskning. Att jag slirat in på denna del i bondens vardag, beror på att en anfader hade en brännvinspanna med en rymd på 19 kannor (ca 50 liter). Uppgiften står att läsa i mantalslängder från 1810-talet. Men med min – i mitt tycke – jobbiga nyfikenhet var jag givetvis tvungen att ta reda på hur bränningen gick till och vilka regleringar som fanns kring detta hantverk.

För andra släktforskare, som till äventyrs är intresserad av frågan, skall jag ge en kort resumé av min läsning av facklitteraturen i detta ämne.

Jag har valt att disponera framställningen enligt följande: 1) Brännvinsbränning, 2) Verksamhetens omfattning samt 3) Regler och bestämmelser.

Brännvinsbränning

Arbetet, som vanligtvis utfördes under nov/dec, var indelat i fyra moment. Processen inledes med **mältning**, d.v.s. man blötade säden (korn eller en blandning av korn och råg) i ett stort kar. Dagen därpå tappades vattnet ur karet genom en sil. Den fuktiga säden fick sedan ligga kvar och svälla tills den blev riktigt mjuk. Den mjuka massan flyttades därefter över till en groningskista eller en lave i badstugan. Där skulle säden ligga och gro i 4-6 dagar. I det här momentet var det viktigt att rummet hade en temperatur som var gynnsam för groningen och att man rörde om i massan

så att kornen inte växte ihop med varandra. Massan (malten) skulle sedan torkas under hög temperatur och det skedde i en kölna eller på en lave i badstugan. Malten skulle bli så het att man brände handen om den lades på malten. Torkningen tog i allmänhet två dagar.

Så här långt var processen gemensam med ölbryggningen och arbetet utfördes ofta parallellt, därför var det vanligt att en mälta kunde uppgå till en 1/2 tunna spannmål.

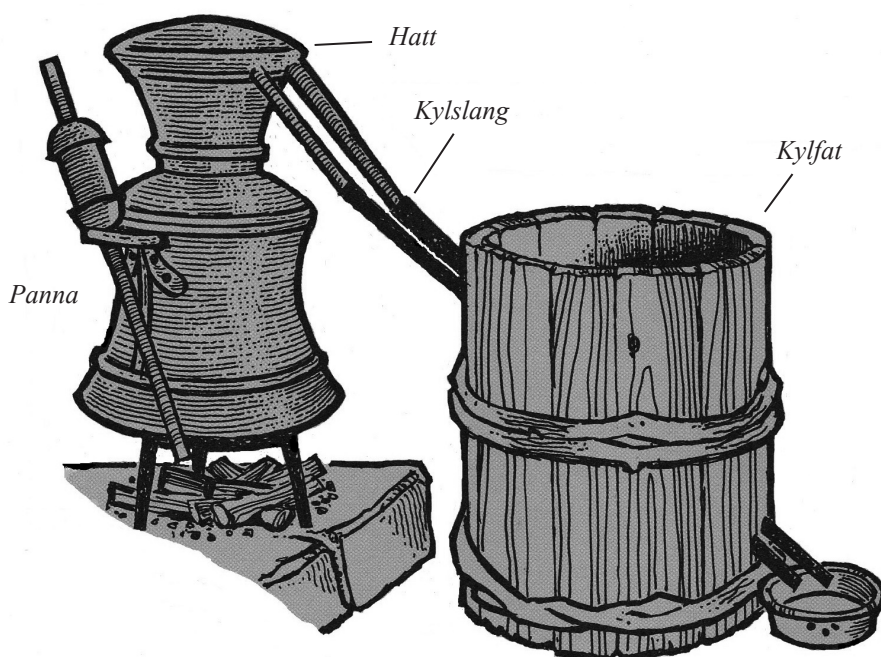
Fram till slutet av 1700-talet användes bara spannmål vid framställning av brännvin. En vanlig blandning var 1 del kornmalt och 4 delar råg. (Om man hade tillgång till råg, använde man hellre råg än korn, eftersom den gav mindre huvudvärk vid överkonsumtion). Innan de två komponenterna blandades skulle de malas var för sig.

Nästa steg var **mäskningen** varvid den grovt malda malten och dito rågen blandades till något som benämndes gröpe. Detta hölldes

sedan i ett mäskkar där det blandades med vatten, först kallt sedan varmt, allt under ständig omrörning. På detta sätt fick man fram en mäsk och om jag har räknat rätt bör volymen mäsk uppgå till ca 100 liter för att man skall få fram 5 liter brännvin. Mäskan består då av 5 liter malt, 20 liter råg och ca 75 liter vatten.

Jäsningen var det tredje steget och påbörjades så snart mäskan hade svalnat till rumstemperatur. Man använde samma jäst som vid ölbryggningen. Till en sats på 100 liter mäsk gick det åt en knapp liter jäst utrörd i mjöl och ljummet vatten. När detta var avklarat satte man ett lock på karet och detta skulle vara tättslutande för att förhindra lufttillförsel.

Efter ett par dygn provade man resultatet av jäsningen. Locket togs av och en brinnande tändsticka hölls över karet. Slocknade stickan, måste jäsningen fortsättas. Om den brann, var den klar och mäskan hölls över i brännvinspannan.

Illustrationen är gjord av Harry Thell och är hämtad ur Jan-Öjvind Swahns bok *Bondeliv*.

Så vidtog **bränningen** (destilleringen). Min farfars farfars far hade alltså en panna som rymde 50 liter. Av ett inteckningsprotokoll från 1842, kan jag se att han hade ett separat brygghus och det var nog helt nödvändigt för det luktade väldigt illa av de ångor som bildades vid kokningen.

Den utrustning som krävdes framgår av bild 1. Pannan värmdes över öppen eld. Innan mäskan hade börjat koka var hatten avlyft så att man kom åt att röra om i mäskan så att den inte blev vidbränd.

När kokningen kommit igång satte man på hatten och tätade i fogen så att ingen dyrbar spritång gick till spillo. Ett vanligt problem i detta skeda var att pannan "sprutade", vilket berodde på att mäskan inte var fullt utjäst. Det var mycket viktigt för en effektiv destillering att man höll en jämn och svag värme.

Spritångorna leddes ut genom kylslangen. Den var i sin tur inmonterad i ett kylfat eller en tunna som var fyllt med snö och is. Den veckade slangen kom ut i nederkanten av karet. Spritångorna hade då avkylts så pass att de övergått i flytande form. Vätskan, "förbrännan", hamnade i ett kärl som ställts under slangens mynning. Av en mäskvolym på 100 liter fick man i vanliga fall ut 20-25 liter förbränna. Denna hade dock så låg alkoholhalt, att den knappast luktade sprit. Därför var man tvungen att genomföra en andra bränning (klarningen). Därvid erhöles tre fraktioner: fördropparna, som samlades upp för sig, sedan kom det starkaste och till sist den svaga efterlanken. Var gränsen gick mellan de olika fraktionerna, bestämdes nog rätt mycket på gehör.

Ett problem återstod nu att lösa och det var att få bort alla föroreningar, främst den illasmakande finkeloljan. För de som inte var så törstiga

var tekniken att hålla upp starkspriten i en liten tunna och lagra den en tid, då flöt oljorna upp till ytan så att de kunde avskiljas. För de törstiga var alternativet en stark kryddning.

Från och med början av 1800-talet blev det allt vanligare att man ersatte rågen/kornet med potatis. Utbytesförhållandet var ungefär det samma. Den stora skillnaden var att potatisen var en mycket säkrare gröda ur klimatsynpunkt. Nackdelen var att potatisen gav en större mängd finkelolja.

Verksamhetens omfattning

Enligt en uppgift från Spritmuseet i Stockholm fanns det 173.000 beskattade pannor i Sverige år 1829. Som nämndes inledningsvis, redovisades alla pannor i mantalslängderna. Tillstånd att inneha en brännvinspanna kunde man få, om man hade en förmögenhet av minst 500 riksdaler. För att få en bild av bränningens omfattning, har jag detaljstuderat min hemsocken i norra delen av Västernorrlands län. Jag har då valt att titta på 1820 års mantalslängd.

I socknen fanns det 382 hushåll som uppfyllde det ekonomiska villkoret för att ha en panna. Av dessa var det 2/3-delar som också anmält innehav. Pannavgiften var förhållandevis måttlig så antalet överensstämde nog med verkligheten. Huvuddelen (drygt 80 %) av pannorna rymde 10 – 19 kannor. De största pannorna innehade två bönder, som bodde i samma by. Deras pannor rymde 40 kannor. Kyrkoherdens panna var på 30 kannor. Lika stora var gästgivarens panna medan kronolänsman helt avstod från denna hantering. De som i likhet med länsman avstod från en panna, gjorde det säkert som en markering mot alkoholens negativa effekter.

Men det var som sagt långt ifrån alla som fick tillstånd att inneha

en panna. Nära hälften av hushållen i min socken saknade den erforderliga förmögenheten. De var då hänvisade till att köpa av någon granne. Min farfars farfars far var en av de få i den norra delen av socknen som hade en panna. Han blev säkert flitigt uppvaktad av torparna i grannskapet.

Regler och bestämmelser

I handlingar från 1400-talet finns belägg för att man framställt brännvin baserat på vin. Men att använda spannmål som utgångspunkt var något som kom i bruk först under 1500-talet. Det sägs att den tekniken var något som svenska soldater lärde sig av ryssarna under krigen i öster.

Det mesta tyder på att framställningstekniken till en början var förhållandevis utvecklad och att drickandet därför inte utgjorde något större problem. Så här beskriver Johan Fischerström läget under mitten av 1600-talet. "*Det var Sweriges lycksalighets tid.... Ännu anfördes ingen klagan öfwer missbruk.... I åtskillige landsorter hade man knapt mer än en bränwinspanna i hwarje socken, hwilken förwarades som en liten härlighet wid Prästgården; nyttjades i synnerhet wid förefallande bröllop, barns öl, begrafningar, och andra högtidlige tillfällen, då Bränwin ansågs som en rar och kostsam wäplägning*". (Fischerström skrev sin avhandling 1781).

Successivt ökade dock konsumtionen men de styrande förefaller inte ha sett något större problem i det, utan såg det snarare som en möjlighet att förstärka statens kassa. 1686 infördes en accis på prästernas bränning och samtidigt förbjöds de att idka handel med denna vara. 10 år senare förbjöds all bränning med råg. Orsaken var då att vi hade missväxt i hela landet under senare delen av 90-talet. Det förbudet stod sig med smärre förändringar

ända fram till 1712 då bränningen åter blev fri mot erläggande av en produktionsskatt. Under åren fram till mitten av århundradet infördes flera förordningar, ibland var det begränsningar ibland frisläppanden men som Per Wieselgren skriver i sin bok Historik öfver Svenska Brännerilagstiftningen under 200 år, utgiven 1840: "Brännvinsbränningen rasade trots alla förbud". 1760 tillstyrkte Riksens Ständer – efter enträgna påtryckningar från allmogen – att bränningen skulle släppas fri för egen "nödtorft och husbehov".

1775 införde Gustaf III ett statligt monopol på brännvinsbränning. Han räknade med att göra en god affär på det men misslyckades och

redan efter 12 år började monopolet avvecklas.

Från 1809 ingicks en ny period i husbehovsbränningens historia, "varunder man gjorde brännvinet till herre såväl över svenska språket som svenska folket" (Per Wieselgren). Året efter bestämdes brännvinsbevillningen till 2 rdr banko för varje hemman, i städerna till 8 sk för varje person.

Under 1800-talet blev dock spritens fördärvliga inverkan på folkushållet allt mer uppenbar. Ett första steg mot en avveckling togs av 1855 års riksdag. Fem år senare var husbehovsbränningen helt avvecklad. Hur det sedan var med efterlevanden ute i bygderna, kan man väl fundera över.

Källor:

Eva Lenneman, intendent för Spritmuseum

Jan-Öjvind Swahn, Bondelif, 1984

Nils Keyland, Svensk allmogekost, del II, Stockholm 1919

Alf Larsson, Den svenska kemiska industrin, Stockholm 1922

Kunglig kungörelse angående husbehovsbränningen och de därmed bestämda avgifter 1812, 9/10

Mantalslängder

Wikipedia

Affischer från förbudsomröstningen 1922

Ordföranden har ordet

Så har ännu en sommar förflutit med föreningens planerade aktiviteter och då framför allt vårt stora projekt Släktforskar dagarna 2014. Vi har fått sanslöst många uttryck på uppskattning från våra besökare, utställare, föreläsare och andra som haft anknytning till projektet. Själva känner vi oss nöjda, även om det kan finnas detaljer som inte gått helt snörakt. Men det som är viktigt är de intryck som besökare, utställare och föreläsare förmedlar oss. När vi nu tagit till oss allt det här, kommer det kanske vara svårt att hålla sig ödmjuk. Hundratalet funktionärer arbetade för oss under mässan, vissa kanske endast en dag, medan andra har arbetat heltid med projektet i två år. Som ordförande känner jag mig väldigt stolt över det

som våra medlemmar har uträttat. I det här sammanhanget måste vi även nämna våra samarbetspartners Arkivcentrum Värmland och Svenska Migrationscentret som gjort stora insatser. Samarbetet med kongressanläggningen KCCC har fungerat perfekt under hela resan. Tack alla för ert arbete!

De aktiva i föreningen har under sommaren alltså haft ett stort arbete med att klara ut föreningens verksamhet och så även i min familj där utöver mitt uppdrag, min bättre hälft har varit knuten till projektet sfd2014. Någon tid för de släktforskarresor som vi sommartid vanligen åker på, har det inte kunnat bli för vår del. Vanligen är det enbart jag som håller på och fixar

med sådant som hör till släktforskningen men nu håller vi alltså på båda två. Det kan väl vara trevligt att ha en sådan här sak gemensamt men så mycket forskning blir det ju inte. Hon har under våren varit på kurs hos vår ständige grundutbildare och jag tyckte att han sade att det gick riktigt bra på slutet. Vi får väl se om vi kan ta tag i det här längre fram när det lugnar ner sig. Jag har gjort en del forskning åt henne tidigare och hon har två grenar med intressanta glasblåsare i både Värmland och Småland att jobba med. Vi har i föreningen ett flertal par som forskar tillsammans och vi har sett hur kul dom har det och hur bra det går.

*Göran Dour
ordförande*

Två års intensivt arbete kulminerar i två dagar

För snart två år sedan ansökte Värmlands Släktforskarförening att få arrangera Släktforskar dagarna 2014. Två år, alltså 24 månader eller drygt 100 veckor eller ca 700 dagar för att arrangera det största arrangemanget i Karlstad på länge. Ett nationellt arrangemang, med hitresande utställare och besökare från Malmö i söder till Lappmarken i norr, dessutom från vårt grannland Norge. Något att bita i? Jodå, det blev det.

Först och främst handlade det om att hitta rätt person för ett givet uppdrag. Vem är bra på vad? Och vem vill och kan arbeta ideellt för ett projekt under lång tid? Det har varit otroligt givande att lära känna människor i vår organisation och hos våra samarbetspartners. Det visade sig finnas många dolda talanger bland våra medlemmar. Så mycket vi faktiskt kan, när vi sätter den sidan till! Själva har jag gjort allt

möjligt, från att leta skivor, att sätta upp väggar, leverera gula tröjor till att förhandla om bl a lokaler, mm. Visst har projektet "tagit över" livet för många av oss som arbetat med det. Men vardagen har krävt sitt; hunden skulle promeneras, ved huggas, familj vårdas och relationer skötas och bevaras. För att klämma in allt, projekt och eget liv, har det blivit långa dagar och sena kvällar.

Så var det då dags, allt vi kunde göra var gjort och lite slitna och trötta stod vi i våra gula tröjor på Karlstad CCC på fredagsmorgonen för att möta utställarna som skulle bygga montrar. Trötta, ja, men synnerligen förväntansfulla och glada. Allt vi hade gjort, allt arbete, skulle nu visa sig och vi skulle veta om vi gjort rätt och tillräckligt. Det hade vi! Så mycket beröm, från utställare, från funktionärer, från besökare! Lördagen och söndagen som var öppna för

allmänheten, blev fyllda av beröm och glada tillrop. Man tyckte t o m att Släktforskar dagarna borde förläggas stadigt till Karlstad!

Drygt 5000 besökare hade vi, 90 utställare och över 20 föredragshållare. På våra egna föredrag hade vi 5.800 åhörare! Alla mer än nöjda.

Visst för det genom huvudet att måndagsmorgonen skulle kunna kännas tom, vad gör man av all den tid som nu inte ska läggas på projektet? Jo, det vet jag nu! Man svarar på flera hundra mail med beröm och tack för helgen i Karlstad!!!

Och man tackar, man tackar alla som arbetat med projektet.

MAN TACKAR!

*Hans Olsson
Mässgeneral*

Nu är det över – Sfd2014!

Det har väl inte undgått någon att föreningen i år var arrangör av Släktforscardagarna!

Detta gigantiska evenemang gick av stapeln 29-31 augusti på Karlstad CCC.

Jag hoppas att många av våra medlemmar var på plats åtminstone någon av dagarna. Evenemanget har ju framgått av annonser i tidningar, i radio och TV, på Facebook, på Släktforskarförbundets blogg och på projektets egen hemsida.

På fredagen hade Sveriges Släktforskarförbund sina egna arrangemang med bl a styrelsemöte och Riksstämman. En massa utställare kom och byggde upp sina montrar. Utöver att vi hjälpte till en hel del med detta så ägnades fredagen åt att trimma in våra egna åtaganden, så att allt skulle fungera perfekt.

Det var tidiga mornar och sena kvällar för en del av oss, det var jobbigt men roligt! Vi har fått mycket beröm, många kom till oss "gultröjade" och sa att det var de bästa släktforscardagarna någonsin! Så vi kan verkligen vara stolta, vi alla som jobbat med projektet – projektledning, arbetsgrupper och medhjälpare. Och även alla andra som varit involverade, Arkivcentrum Värmland, Svenska Migrationscentret och Medborgarskolan. Vi får inte heller glömma Karlstad

CCC, som verkligen varit tillmötesgående i alla väder, Karlstads Kommun och Region Värmland, som stöttat oss ekonomiskt. Naturligtvis ska vi inte heller glömma vår huvudsponsor Arkiv Digital.

Invigningen var verkligen pampig med tal förstås och underhållning av körerna Manhem och Clavinova. Här hade Erik Rynefors fått till en bra blandning med anknytning till såväl Karlstad som vårt tema "Migration – dåtid, nutid, framtid".

Jag vill också nämna banketten, som gick av stapeln på lördagskvällen. Den var välbesökt, ca 350 personer, tog plats i restaurangen på K CCC. Där serverades vi god mat varvat med musikunderhållning, diverse tal och utdelning av utmärkelser. Även här hade Erik Rynefors ett finger med i spelet och som vanligt hade han fått till det väldigt bra. Den sång och musik som vi bjöds fick det att knöttra sig på armarna på oss som lyssnade. Ytterligare en viktig punkt var överlämnandet av budkavlen till nästa års arrangörer och då fanns minsann Gustaf Fröding på plats och även Kung Birger Magnusson, som hälsade oss välkomna till Nyköping nästa år.

Föredragen var välbesökta även om inte alla direkt vände sig enbart till släktforskare. Avsikten med detta var ju att locka även andra än just

släktforskare. Även utställarna hade en bredd som tillfredsställde olika kategorier av besökare.

Som slutsats kan vi konstatera att vårt slit de senaste två åren verkligen fått sin belöning.

Och så hade vi ju tur med vädret.

Eva Lejrin

Presstöd

Ursäkta vitsen. Tack vare goda kontakter och en bra "produkt" lyckades ledningen för sfd2014 få en bra uppmärksamhet i media kring arrangemanget.

I tidningsvärlden brukar man kvantifiera genomslaget i spaltmeter. Mest utrymme fick i Värmlands Folkblad, som satte av hela 3 spaltmeter sammanlagt dagen före och dagen efter helgen. Nya Wermlands-Tidningen hade också en artikel före resp. efter helgen med totalt 1,7 spaltmeter.

Värmlandsradion (SR) nappade stort på ämnet och presenterade i samarbete med oss 8 program om släktforskning. Programmen sändes under vintern/våren i år. Längden varierade mellan 30 till 45 min. Dagen före evenemanget sändes också en längre intervju med två representanter ur ledningsgruppen.

Åke Hörnvist

Nästa Nyköping

Vem som skall arrangera sfd2015 har länge varit en öppen fråga. Men nu har vi fått besked; det blir i Nyköping den 28-30 augusti. Vi återkommer med mer information i vårt marsnummer.

Nyköping

Red.

Släktforskardagarna 30-31

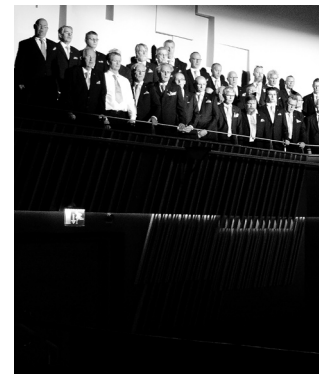
Trångt i portgången. Kön var lång när vi slog upp portarna. Under den första timmen stämplade vi in en bra bit över ett tusen personer. Totalt under de båda dagarna uppgick besöksiffran till drygt 5.000.

Invigningen. Tack vare lokalens förnämliga bjuda en invigningsceremoni utöver det vanliga. Lina Sandborgh resp. Erik Rynefors bjuder in till invigningen.

Vår skall jag börja? Besökarna hade mycket att välja på; 89 utställare fördelade på fyra våningsplan. Kommunikationen mellan våningarna fungerade helt perfekt tack vare väl tilltagna rulltrappor samt hissar för de handikappade.

Ljuva toner. Flickkören Clavinova och Lina Sandborgh resp. Erik Rynefors bjuder in till invigningsceremonin.

Vid vår monter gick den nybrända VKBR3-skivan som smör i solsken.

"Fröken Frimans krig". Eva Kaijser den populära SVT-serien.

1 augusti 2014 i Karlstad

...ga utformning och utrustning kunde vi er-
hålla. Nuvarande landshövdingen Kenneth
Kristinehamnsbördige, Ingemar Eliasson

Berith Sande informerade om vad Arkivcentrum har att erbjuda släktforskarna.

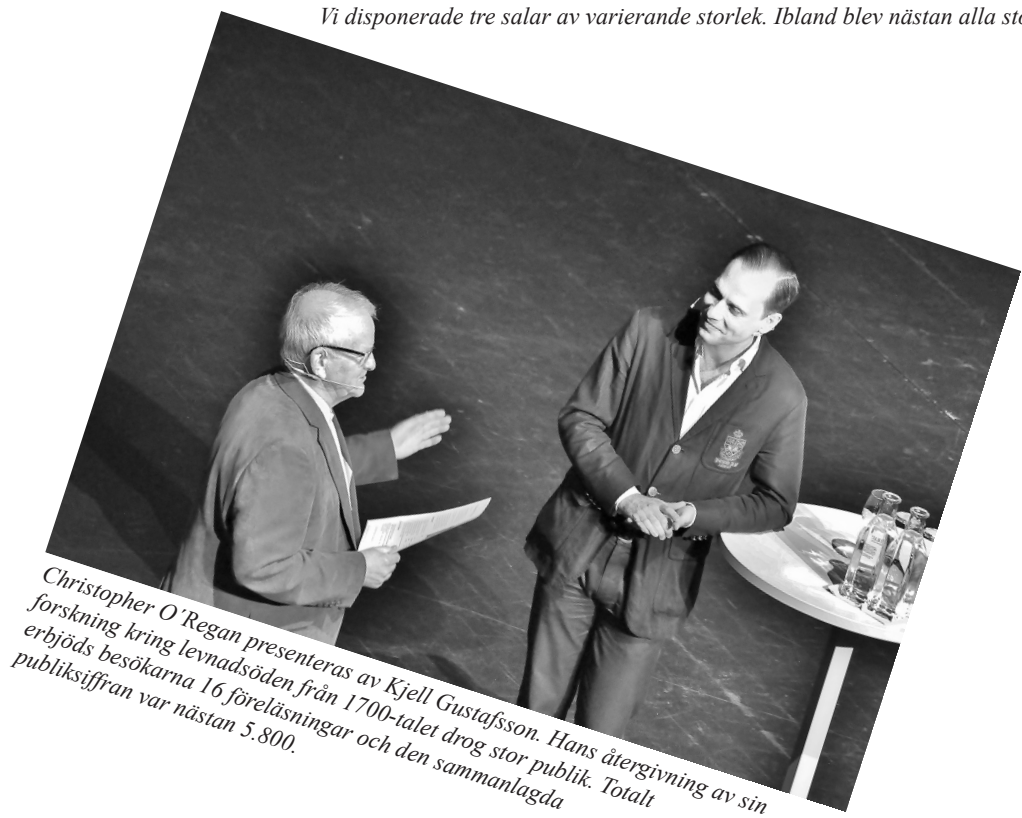
...manskören Manhem under ledning av
...bjöd publiken på ett mycket uppskattat

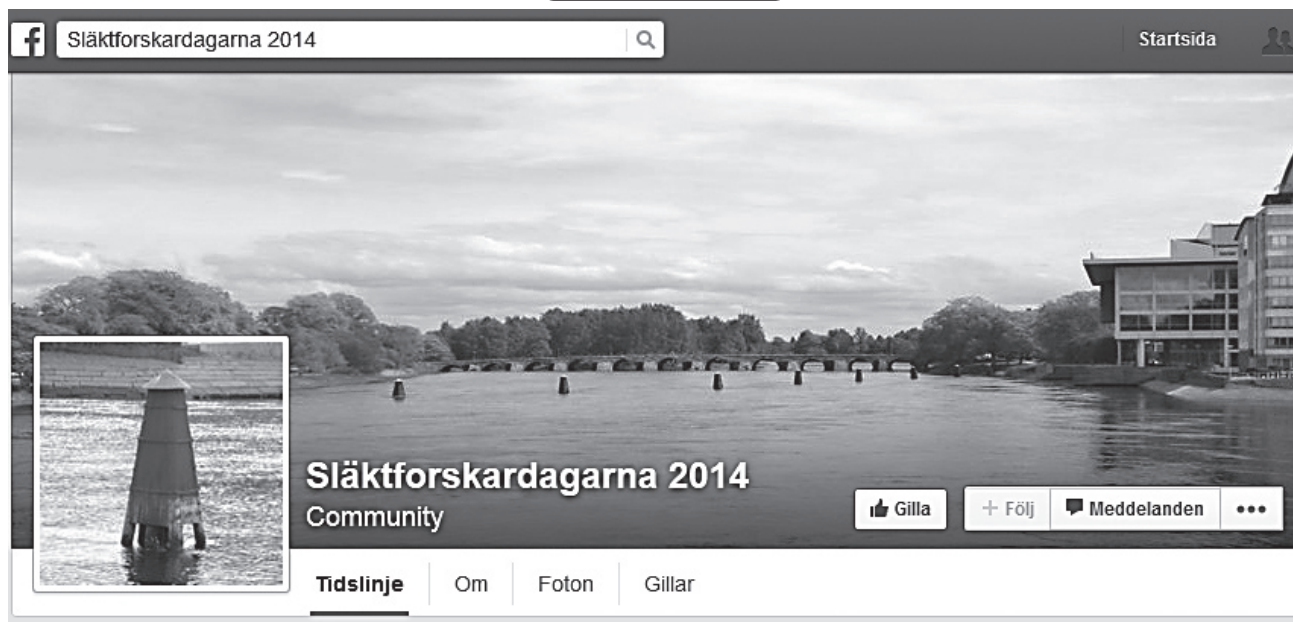
Vi disponerade tre salar av varierande storlek. Ibland blev nästan alla stolar besatta.

...berättade den sanna historien bakom

Christopher O'Regan presenteras av Kjell Gustafsson. Hans återgivning av sin
forskning kring levnadsöden från 1700-talet drog stor publik. Totalt
erbjöds besökarna 16 föreläsningar och den sammanlagda
publiksiffran var nästan 5.800.

Facebook – en ny kanal

I år var det andra året som Facebook användes i anslutning till Släktforskdagarna. Köping var först 2013 med ett lyckat resultat. Vi ville också göra ett försök och i september 2013 fick jag frågan om jag kunde tänka mig att sköta om ett Facebook-konto för Släktforskdagarna 2014. Jag är själv Facebook-användare även om jag inte är så aktiv men jag har alltid haft svårt att säga nej till utmaningar så jag sa ja. Det har jag inte ångrat. Förutom att jag lärt mig massor om Facebook har jag fått kontakt med många trevliga människor som svarat på mina inlägg och mailat mig. Facebook är unikt på så sätt att man kan både förmedla information och kommunicera interaktivt med folk.

Arbetet med Facebook startade lite lugnt och ökade sedan efter hand. Under hösten 2013 fanns det inte så mycket att skriva om. Arbetet i de olika arbetsgrupperna var i full gång men få beslut var tagna och mycket hängde i luften. Vårt Facebook fick ändå några som följde oss redan från början och det var trevligt.

Efter nyår tog jag nya tag och försökte då få ut ett inlägg i veckan.

Nu började besluten bli klara och allt eftersom jag fick information från de olika arbetsgrupperna lade jag ut det på Facebook. Från föreläsargruppen fick jag bra presentationer av de olika föreläsarna som gjorde att jag kunde lägga ut en presentation i veckan ända fram till mitten av juli. Tack för de utmärkta presentationerna, Stefan Svensson. Den första föreläsaren som presenterades var Christopher O'Regan och det gjorde succé. Nu var det många som hittade till oss och de som följde oss blev fler och fler.

För er som inte känner till Facebook kan man följa en sida genom att klicka på knappen gilla. Det finns sedan en räknare som håller reda på hur många som gillat sidan. Redan från början fick vi många som gillade oss. Under hela våren har det ökat i antal och under augusti exploderade det. Den 7 augusti passerade vi 500 gilla och jag var riktigt stolt.

Under sommaren ökades tempot lite och jag gick ut med två-tre inlägg i veckan vilket gjorde att de som gillade oss ökade. Jag försökte locka lite med vackra bilder från Karlstad och skriva om båtussarna och våra fina museer.

I augusti ökade jag tempot ännu mer och la ut ett inlägg om dagen. Antalet gillanden ökade nu enormt. De sista två veckorna blev det två inlägg om dagen vissa dagar. Det slutade med att vi som mest hade 579 som gillade oss och det är en siffra som jag är mer än nöjd med. Jag fick också många mail från folk som skrev frågor direkt till mig på Facebook. Jag kunde märka att det var en hel del nybörjare som kom in den vägen. Jag fick frågan, om hur släktforskdagarna fungerade och om föreläsningarna kostade något. Det var roligt att kunna hjälpa dem som aldrig besökt släktforskdagarna.

Nu har jag fått kontakt med de två tjejer som kommer att sköta om Facebook inför nästa år. De var mycket positiva och det märks att nu har Facebook kommit för att stanna som ett kommunikationsmedel mellan släktforskare och arrangörer. Lycka till Nyköping!

Anette Carlsson

Vinstlista mässkatalogen

Vid dragningen den 31/8 kl 15 15 utföll vinsterna enligt följande

Vinst nr	Lott nr	Vinst nr	Lott nr	Vinst nr	Lott nr	Vinst nr	Lott nr
1	721	16	1922	31	1693	46	217
2	1350	17	1516	32	1455	47	782
3	1361	18	967	33	1555	48	1820
4	416	19	426	34	1016	49	1671
5	1446	20	1623	35	1755	50	950
6	1690	21	666	36	1064	51	1094
7	1143	22	1401	37	1868	52	1692
8	1119	23	80	38	1177	53	123
9	1645	24	285	39	418	54	105
10	546	25	516	40	279	55	742
11	816	26	1091	41	1440	56	1572
12	133	27	1821	42	1488	57	456
13	1186	28	977	43	939	58	48
14	894	29	818	44	735	59	1622
15	1386	30	1395	45	396	60	1124
						61	1600

Prisade släktforskare

Under kvällens bankett utdelades priser och diplom till idoga släktforskare.

Örnbergpristagare

Elsa Sjödahl

Få har betytt så mycket för den västsvenska släktforskningen som Elsa Sjödahl. Med den stora kunskap, som hon har i att läsa äldre handskrifter, har hon kunnat bistå släkt- och hembygdsforskare och andra historieintresserade med material av mycket stort värde i ett svårforskat material.

Elsa Sjödahl

Under 1980-talet skrev Elsa Sjödahl gårdshistoria för Steneby socken i Dalsland. Den sträcker sig så långt tillbaka som det är möjligt att komma, dvs. till 1400 - 1500-tal på de av flesta gårdarna. Ägarförhållandena har utretts på varje gård och genom domböckerna får man reda på allt som hänt i stort som smått.

Detta är sannolikt en av de grundligaste gårdsforskningar som tryckts i Sverige.

Hedersdiplom

Tord Andåsen

När Trollhättebygdens Släktforskarförening bildades 1993 var Tord en av de drivande krafterna och blev ledamot i styrelsen. Han avgick ur styrelsen vid årsmötet 2012. Tord har hållit nybörjarkurser i släktforskning under många år.

Sven Olby

Sven började släktforska före 1970. 1986 blev han medlem i Västerås Släktforsarklubb där han under 20 år var en omtyckt ordförande. Han avgick våren 2013.

Under den tiden har föreningen vuxit från 170 medlemmar till 520.

Reine Björkman

Reine har under en lång rad av år varit ordförande i Hembygds- och Släktforskare Nolaskogs, Örn-sköldsvik, Han var även en av dem som startade DIS-Mitt.

Charlotte Börjesson

Charlotte har suttit i styrelsen för DIS-Väst i mer än 10 år och har under denna tid även varit en klippa som DISBYT-ombud.

Årets eldsjäl

Mats Johansson

Botvidsbygdens Släktforskarförening har nominerat sin medlem Mats Johansson till Årets Eldsjäl.

Karl-Edvard Thorén

Föreningen DIS har till Årets Eldsjäl nominerat Karl-Edvard Thorén, som sammanfattande beskrivs som "en veteran bland DIS faddrar".

Efterlysta anor

Under Släktforskar dagarna i Karlstad gav vi tillfälle att efterlysa anor och/eller släktingar via AN-knyttaren. Vi vet att spännande kontakter blev resultatet men vi kommer här med repriser och hoppas på mer ändå:

Släkten Thidé, kontakta Margaretha 070-496 6823

Stina Larsdotter, f 1752-01-06 i Nykyrka eller 1755-01-06 i Ny, kontakta moniholmgren@telia.com

Måns Johansson i Rotslätt, Visnums-Kil, död 1786 40 år gammal. Hustru Britta Andersdotter, död 1781, 38 år gammal. Kontakta Hans Egeskog 073-998 4015

Olof Jacobsson Biur Gisseleldt, soldat i Rudskoga. Enl db "född i ölmehärad", Hans Egeskog se ovan

Prästen Johan Kjellgren i Fryksände 1740-67. Kontakta Lisette 070-588 7145

Peter Bengtsson Hasselberger, f 1756 i Amnehärad? Finns i Ransberg. Kontakta evatelbrant@live.se

Lisa Mörk född 1773-10-02 Visnum, Sjöhammaren. Lilian 070 563 1080

Olsson-Mose Lungsund, **Elofsson-Håkansson** Rådatorp Stöp Gåsborn. ekebo234@hotmail.com

Påhl Andersson Mangskog, f i Tobyn, d i Grytterud. Gert Olsson 076-825 9184

Lars Jansson f 1737 i N Rådom, **Nyed**, död 1804. Hustrun **Annika Jonsdotter** f i Laskerud 1741-01-18. **Lars Olsson** f 1754-11-26 i N Rådum, **Nyed**, d 1791 elr -92. Hustrun **Britta Persdotter** f 1762. Kontakta Karin Bjurbäck 070-360 4228

Lars Clareus/Johanna Nordenberg 1750, Karlstad. Kontakta Ingrid Mild 070-624 110

Birger/Börje Hellgren, Robert Moffat. Kontakta a.m.l.vereide@gmail.com

Hans Hjerta, Anna Beata Belfrag på Löved i Grava. Fosterson **Niclas Mauritz Roupe** f 1781 eller 1767 i Frykerud. Hör av dig till inga. elisa@yahoo.se

Christina Olsson, 076-196 8463, söker info/ättlingar:

Johan "Jan" Olofsson, f 1777 Löfhöjden i Nordmark, d 1852 i Bosjön. G m **Greta Pettersdotter** f 1775 i Bosjön, d 1848 i Bosjön.

Carl Magnusson f 1828 Gräsbohyttan i Färnebo, d 1915 i Forshyttan. G m **Britta Maria Segolsdotter**, f 1834 i Nordmark, d 1915 i Forshyttan.

Håkan Sonesson, f 1804 i Håkansbol, Sunnemo, d 1864 i Norra Gräs. G m **Anna Svensdotter**, f 1812 i Sunnemo, d 1897 i Norra Gräs.

Anders Jonasson, f 1832 i Älvsbacka, d 1901 i Filipstad. G m **Stina Andersdotter**, f 1830 i Älvsbacka, d 1890 i Älvsbacka.

Mer från Christina Olsson:

Per Svensson, f 1830 i Kilanda, d 1890 i Kilanda. G m **Johanna Andersdotter**, f 1833 i Starrkärr, d 1887 i Kilanda.

Johannes Jonasson, f 1812-09-07 g m **Katarina Olsdotter**, f 1817-04-20 i Östad, d 1882-10-24.

Anneli, 073-648 0755, söker kontakt med folk från **Skånes Fagerhult**.

Johan Larsson (Lindström), Västerhaninge. Död 1773-12-28 i Ängeby Västergård, Lunda (AB). Möjligen född i juni 1711 i Västerhaninge "av torparföräldrar". Följer häradsövding Carl Stierneroos och varit befallningsman på Skånellaholm, ägt av Stierneroos. Kontakta Åke Lindström, 070-601 8286

Samme Åke Lindström söker kontakt med dig som har intresse av **Lindström-släkten** från Skepptuns

och Skånela **Unander**-släkten Byn **Bodarna i Sollerön Hållnäs** (C)

Överkalix/Nedertorneå/Haparanda (Esperi-Groth-Törnqvist-Drugge-Heiskala-Innala-Joki)

Mia Andersson, 070-691 3275, söker **Johan Jonsson**, f 1830-05-19 i Önum (R), g m **Lovisa Jonsdotter** f 1832-11-02 i Tystberga, d 1861-12-17 i Hedvig Eleonora. Var finns Johan från år 1861?

Skvaller och fotografier önskas! **Prosten i Lilla Mellösa Johan Lindblad** och hans familj Jacobi. Även kring Johans föräldrar **Karl Nilsson och Margareta Nilsdotter i Bokenäs**. Ring 070 246 4461

Smedsläkten Stenström! Ransby, Leafors. Hör av dig till Kajsa Stenström-Jarefors 070-2841379

Wetterholm?Sörlander?Degling ? Kontakta Anita Sjögren 070-381 1474

Anette, 070-560 9852, söker dig som **DNA-forskar om släkterna Lagergren, Hammarstrand och Lindström**. Falkenberg, Rämnen, Ulricehamn, Kristinehamn.

Norström, Lars-Magnus Larsson 1839-96. G m **Stina Kajsa Nilsdotter** 1855-1934. Ättling? Kontakta Christoffer 073-425 5999

Eva, 070-361 3673, söker **John Tengvall och Alida Hansson**. Alida är född 1876-08-27 i Bärfendal, d 1954-04-11 i Örebro. John troligen född på 1870-talet. Handelsresande eller bodbiträde. Ev sonen Per Hans, f 1906-12-09 i Avesta. Inackorderad hos skomakarfamiljen Edla Sofia och Anders Gustaf Andersson i Stensborg, Strängnäs. Per Hans tar namnet **Grimell**.

Säkert är alla upplysningar av värde för den som gör efterlysningen, så hör av dig oavsett om det är med "stort" eller "smått"!

Genealogiska Föreningens databaser

GF har på www.genealogi.net lagt ut en mycket användbar söktjänst där du kan söka på alla släktnamn som förekommer i de flesta av GF:s stora databaser. I första skedet kan man söka i databaserna Inrikespass, Familjenotiser 1936-1990, Östergötlands bouppteckningsregister, Namnregister för Släkt och Hävd och Svensk Genealogisk Tidskrift. Just nu handlar det om över en

miljon släktnamn i och med att varje bild med familjenotiser i Klipparkivet innehåller stora mängder med sökbara namn. När du söker på ett namn får du uppgifter om hur många gånger namnet förekommer i respektive register och du får en direktmlänk till de register där namnet finns. Länken till registret öppnas i nytt fönster, så att du kan återvända till träfflistan för

att kontrollera fler källor. Sökningen på namnen är öppen för alla. I träfflistan framgår vilka databaser som kräver medlemskap i GF för att man skall kunna läsa innehållet och vilka register som är öppna för alla. Söktjänsten kommer framöver att täcka in fler namnregister.

Saxat ur GF-Aktuellt 2014:5

Släktforskarförbundet planerar nya handböcker

På listan står två böcker om forskning i Norden, en om hur du forskar i Norge och en om hur du forskar i Danmark, bägge böckerna ska ges ut på svenska.

Man söker också en författare som kan skriva om forskning i Finland.

Till våren 2015 kommer det också en handbok om hur man forskar

med hjälp av mantalslängder. Författare till den boken är Magnus Bäckmark.

I augusti 2015 planeras dessutom en bok om domboksforskning, som kommer skrivas av Claes Westling, arkivarie vid Landsarkivet i Vadstena.

I intervjun med Barbro Stålheim i Helsingborgs Dagblad (2014

17/7) sägs också att inte förrän man började sälja böcker i den egna nätbokhandeln blev det fart på försäljningen. Men sålt böcker i mängder har man gjort sedan 1986, fast möjligheten till internet fanns ju inte.

Saxat ur Vi Släktforskare 2014/3

Lagom till släktforscardagarna i Karlstad, kunde vi presentera version 3 av vår storsäljare.

Den nya skivan täcker in 73 av landskapets 101 socknar.

Version 3 innehåller över 1 miljon poster.

45 registrerade socknar innehåller födde/vigde/döde från tidigaste bok till minst 1900.

Pris 400 kr.

För medlemmar 300 kr.

Läs mer på www.varmlandsrotter.se

Föreningens utgivning

Litteratur

Arbetsvandringar

Värmland-Härjedalen

under 1800-talet

Roger Alderstrand & ABF

100:- *

En kyrkoherdes vardag

Ekshärad 1700-1758

Mats Hellgren

Andreas och Bengt Piscator, kyrkoherdar, har fört anteckningar om allt som tilldragit sig i prästgården.

110:- *

Wermlandsslegten Ekelund

Leif Robertson

”Slegtbeskrivning öfver Wermlandsslegten Ekelund och dess förgreningar” 1500-2000, 411 sidor A4, illustrerad, personregister

250:- *

Kvarnarna vid Rottanafallen

Eric Sundell

Kvarnindustrins uppbyggnad under 1600-talet. Teknik, matning, kvarnbeskrivningar. Andra utgåvan. 110 sidor, personregister

100:- *

Ölme Härads Dombok

Axel Em. Löf

Nytryck från 1997. Huvuddelen av Materialet utgörs av Ölme härads Dombok. Dessutom ett par protokoll från Visnum och Färnebo härader, Varnums kyrkbok för tiden 1645-50, en mantalslängd för Ölme och Varnum 1642 mm. Häftad 234 sidor

125:- *

Värmländska Antavlor nr 1-50

Antavlor publicerade i VärmlandsAnor åren 1990-1997.

Släktnamns- och sockenregister.

152 sidor A4 140:- *

Värmländska Antavlor nr 51-100

Antavlor publicerade i VärmlandsAnor åren 1997-2003. Släktnamns- och sockenregister.

102 sidor A4 90:- *

Värmländska Antavlor

nr 101-150

Antavlor publicerade i VärmlandsAnor åren 2003-2009. Släktnamns- och sockenregister.

116 sidor A4 100:- *

Torp och ödegårdar i Huggenäs

Gunnar Jonsson m. fl. 86 sidor A4

100:- *

Torp och ödegårdar i Ölserud

Maj Olsson m. fl.

58 sidor A4 60:- *

Torp i Botilsäter

Britta Johansson m. fl.

47 sidor A4 55:- *

Övriga trycksaker

Antavleblanketter

A3, 6 generationer, 5-pack

15:-

Nytt från VSF 1984-1991

Hel årgång 75:-

VärmlandsAnor 1992-2010

Kopierade exemplar, 4 nr/år

Per nr 25:-

Kyrkboksregister på CD

Se annons på föregående sida.

De som hellre vill ha registren som papperutskrift, kontakta oss på postorder@varmlandsrotter.se för prisuppgift.

Kyrkboksregister på papper

Norra Råda födde 1725-1769

Mats Hellgren

109 sidor A4, 3 sorteringar

140:- *

Brunskog husförhörlängd

1760-63

Rolf Brodin

32 sidor A4 50:- *

Ekshärads ”församlingsbok”

1665-1750

Mats Hellgren

190 sidor A4 200:- *

Övriga CD-skivor

Dalslands och Värmlands Ortregister

2579 Ortnamn i Dalsland och 5532 i Värmland samt socken- och häradskartor i Excelformat.

Excel viewer ingår 100:- *

Boställen i Säffle kommun

Sven Johnsson

Över 7000 namn på herrgårdar, gårdar, torp, backstugor och andra bostadshus.

Excelformat 100:- *

Medlemstidningar 1984-2003

78 medlemstidningar i PDF-format. Man kan söka efter specifika ord i ett eller flera/alla nummer. På CD'n finns förutom tidningarna även en version 7.0 av Acrobat och en del bonusmaterial

100:- *

Jubileumsnumret 2013:4

Särtryck av artiklar ur 10 årgångar av VärmlandsAnor.

50 kr

Värmländska Antavlor 1-150

Antavlor publicerade i VärmlandsAnor åren 1990-2009. I html-format, som en hemsida men på CD. Kräver webläsare som kan hantera ramar

100:- *

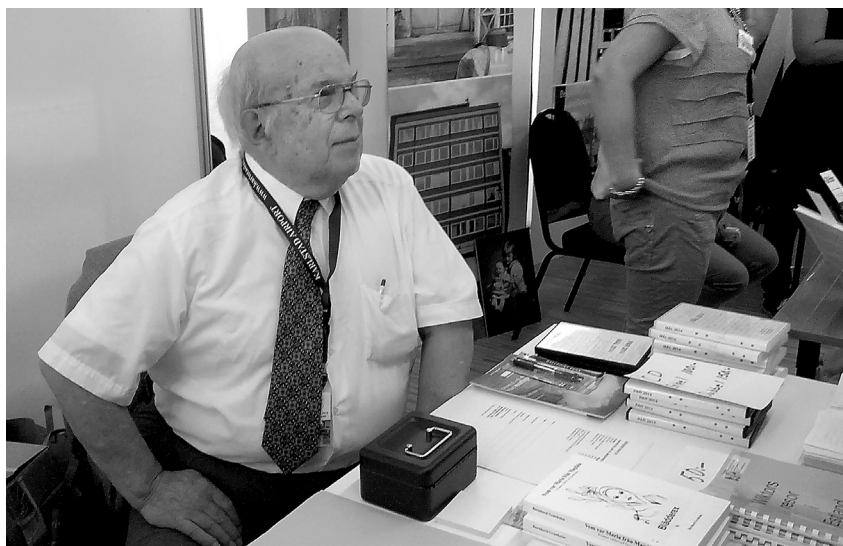
Utnyttja din medlemsrabatt! Medlemmar får 10 % rabatt på alla publikationer som ges ut av föreningen, markerade med *

Nya medlemmar per den 10 aug. 2014

Under det senaste halvåret, (febr.- juli), har 89 medlemmar tillkommit i vår förening. Den mångåriga, positiva trenden håller alltså i sig. I somras passerades 1500-strecket och vi är sedan flera år en av de största släktforskarföreningarna i Sverige.

Vi hälsar de nya medlemmarna hjärtligt välkomna och hoppas att medlemskapet skall ge tips och inspiration i den egna forskningen.

Arvika	Lars Johansson		Mikael Wiman
	Bea Gerden		Uno Köhler
Beddingestrand	Lilian Müller	Kil	Elisabeth Viola Helges-
Bälinge	Torgny Låås	son	
Charlottenberg	Bengt Larsson		Anette Modén
Forshaga	Björn Johanson		Christer Övergård
	Kristina Johanson		Anna Bergqvist
	Christian Gustafsson	Klässbol	Ann-Sofie Nyström
	Gerd Gustafsson	Kristinahamn	Marianne Pulls
	Sara Selöfalk		Olle Bystedt
Grums	Stina Olsson		Britt-Karin Andersson
Gråbo	Lilian Kristensson		Jan Ingemar Olsson
Göteborg	Robert Marnelius		Lennart Johansson
Götene	Marita Jonsson		Märta Johansson
Hammarö	Bernt Andersson		Britt-Marie Wahlgren
Karlskoga	Christina Kilenius	Kullavik	Alfons Hansson
	Sven-Eric Johansson	Köping	Rolf Arne Estliden
Karlstad	Björn Tomtlund	Lidingö	Johan Noreen
	Göran Klasson		Marianne Alin Jutterstedt
	Ingemar Elfving	Linköping	Janne Karlsson
	Petra Schmid	Lysvik	Lena Norlander
	Sten Danielsson	Norge, Lillehammer	Anne Jansen Backsäter
	Helena Carlsson	Norge, Sandefjord	Jan Erling Carlsen
	Lennart Sennmark	Norge, Tönsberg	Lise Pettersen
	Jan Larsson	Norge, Ås	Kåre Ringlund
	Lisbeth Andersson Norling	Skoghall	Göran Westberg
	Krister Lundgren		Ruth Hansson
	Birgitta Gustafsson	Skärholmen	Elisabeth Ineheim
	Charlotte Pagré	Skövde	Inger Almgren
	Nils-Gunnar Olsson	Stenigehöjden	Rebecca Jonsson
	Lena Bergström	Stockholm	Anne Bernhardt
	Jessica Olsson		Ulla Olsson
	Eva-Lena Johansson		Gunilla von Schmalensee
	Catharina Uggla	Strömstad	Hans-Kristian Baerby
	Anna-Greta Dahlén	Sunne	Mikael Johansson
	Karl Gustaf Liljeberg	Säffle	Kerstin Bergqvist
	Agneta Svensson		Siv Norling
	Bengt Manberger		Ann-Chatrine Frank
	Monika Kloow	Upphärad	Lena Calmestrand
	Per-Ove Söderkvist	Vaxholm	Olov Kungberg
	Caixa Skoglund	Vålberg	Susanne Lindahl
	Ingvar Blomqvist	Värmskog	Anita Karlsson
	Anna Skoglund	Väse	Christina Edwinson
	Roger Svanberg	Årjäng	Roger Nilsson
	Majken Köhler		

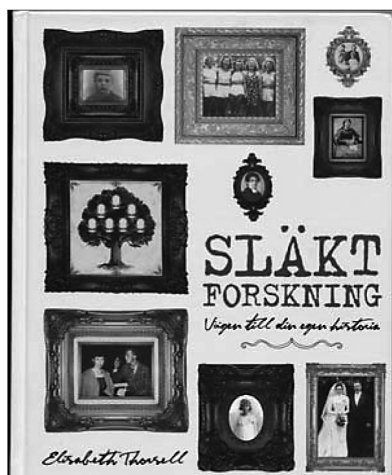
Bernhard Granholm. Foto: Carl-Johan Ivarsson

Vår hedersmedlem Bernhard Granholm var en av de 89 utställarna på Karlstad CCC. Under våren har han utkommit med två CD-skivor.

PAR2014. Avskrifter och register för partnermål från hela landet.

CDn innehåller även 7 uppsatser i ämnet samt 2 nyskrivna essäer.

MÅL2014. Avskrifter av alla typer av domstolsmål 1796 från hela landet. Ämnesindelning. Jämförelser. Namnregister. 7 uppsatser. Bernhard kan nås via bernhard@telia.com

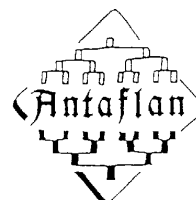

Detta är tredje helt omarbetade upplagan av *Släktforskning - vägen till din egen historia*, av Elisabeth Thorsell.

168 sidor i färg, med litteraturlista, sakregister, m m.

Dina förfäder kanske var några av de 95% av landets befolkning som levde på landsbygden förr i världen. Men hur levde de? Det kan du hitta med hjälp av den här boken.

Du kan köpa *Släktforskning - vägen till din egen historia* antingen direkt från mig, genom att betala in **200 kr + 56 kr (porto) = 256 kr** på Plusgiro 66 55 29-4. Eller genom att skicka ett mail till mig på [<elisabeth@etgenealogy.se>](mailto:elisabeth@etgenealogy.se) så kommer den med en faktura. Du kan också få den dedicerad, om du vill.

Nr 187

Hilda Sofia Andersson (1904-1980) från Grossmossen, Gustav Adolf, var min sambos mormor. Hennes anor dessa fem generationer kommer från inte mindre än nio socknar/orter, nämligen: Gustav Adolf, Nordmark, Rämnen, Norra Råda, Sunnemo, Karlstad, Filipstad, Gåsborn och Örebro.

En stor variation av sysselsättningar är nog förklaringen till detta, då bland annat klockare, glasmästare, bruksskomakare, torpare och lösdrevare förekommer.

Mina egna anor som i alla generationer varit bönder, kommer i stort sett endast från Nyed på min fars sida och från Väse på min mors sida.

Jag har förgäves försökt hitta mer uppgifter om Ingrid Gewertström, född 1760 i Karlstad och gift med klockaren Sven Möllberg. Jag är givetvis intresserad av att komma i kontakt med någon som har information, eller någon som i övrigt delar samma anor.

Lars-Göran Jansson
Ingalills väg 10
656 38 Karlstad
lars-goran.jansson@ninetech.se

Mer än bara kyrkböcker

Bouppteckningar
Sjömanshushandlingar
Militära rullor
Fängelsehandlingar
och mycket mer...

www.arkivdigital.se

Mer än 135 miljoner skannade sidor
och 25 miljoner databasposter.

Riksarkivet

SVAR - Svensk arkivinformatiön

Antavla nr 187	Upprättad för Hilda Damberg, f. Andersson 9/9-1904 i Grossmossen, Gustav Adolf (S)	sv mm t. Lars-Göran Jansson. Orter i (S) län om inte annat anges
Generation I	Generation II	Generation III
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15
Nr 2, far	Jonsson	Jonsson, Jonas
Jansson	Jan	f 10/5 1795, GA, Gumhöjden
Anders	Lösdrivare	d 30/5 1870, GA, Grossmossen
Arbetare	f 31/3 1827	8 1770 - >1823
f 23/3 1867	GA, Grossmossen	Jonssdotter, Stina
GA, Grossmossen	d 18/5 1903	f 2/4 1799, GA, Grossmossen
d 11/3 1943	GA, Grossmossen	d 6/3 1861, GA, Grossmossen
GA, Grossmossen	g 6/11 1853, GA	9 15/4 1766, Nordmark - 18/2 1839, Nordmark
g 30/11 1901	Möllberg	Möllberg, Sven. Klockare
Gustav Adolf	Ingrid Cajsa	f 23/6 1799, GA, Deglund
Nr 1, ansökare		d 10/2 1855, GA, Deglund
Andersson	f 23/9 1831	10 1760, Karlstad - 24/11 1830, GA, Gumma
Hilda Sofia	GA, Deglund	Jonsson, Börje
f 9/9 1904	d 26/3 1917	4/6 1776, GA, Trintjärn - 7/10 1826, GA
GA, Grossmossen	GA, Grossmossen	5 Svensdotter, Lena
d 13/1 1980		11 21/4 1774, GA - 26/1 1837, GA, Mortorp
Filipstad, Sparbanksg. 3	Persson	Jonsson, Per
g 7/12 1929	Per	f 2/10 1814, GA, Långlidsberget
	Torpore	d 10/11 1891, GA, Gumlaggen
	f 10/7 1841	12 12/9 1779, GA, Långl.b. - 4/10 1842, GA
Damberg	Nordmark, Motjärnslytt.	Carlsson, Jan
Felix Alexander	d 11/1 1924	12/2 1794, GA - 27/4 1855, Nordmark
f 23/9 1905, N Råda	GA, Hjärrmossen	Larsdotter, Annika
Nr 3, mor	g 7/5 1864	13 1793, GA - 25/1 1875, Nordmark
Persdotter	Jonasdotter	Jonsson, Magnus. Brukskomakare
Augusta Maria	Maria	f 10/4 1806, Rämnen, Långmarken
f 20/9 1878	f 8/5 1845	d 9/3 1880 i GA, Brännmossen
GA, Gumlaggen	GA, Gumma	14 17/2 1784, Rämnen - 20/10 1860, GA
d 27/11 1945	d 13/2 1923	Pettersson, Jöns
GA, Grossmossen	GA, Hjärrmossen	f 10/12 1810, GA, Gumma
		d 6/1 1881, GA, Brännmossen
6/4 2014	7	15 1773, GA, Grossmoss. - 24/2 1842, GA
		Hansdotter, Lena
		1773, GA, Grossmossen - 24/2 1842, GA
		Generation IV
		Nr 16-31
		Mattsson, Jan
		1768 - 27/10 1807, GA, Gumma
		Jonssdotter, Lisa
		8 1770 - >1823
		Månsson, Jon
		17/11 1762, GA - 2/10 1840, Nordmark
		Hindriksdotter, Margareta
		29/9 1730 - c1788, GA, Grossmossen
		Larsson, Johan
		1724 - 29/1 1775, Nordmark, Basthöjden
		Göransdotter, Britta
		1745, Nordmark - 24/4 1828, Nordmark
		Möllberg, Zacharias. Glasmästare
		1720, Örebro(T) - 1768, Filipstad
		Långberg, Lisa
		1726, Filipstad - >1787
		Gewertström, Ingrid
		10 1760, Karlstad - 24/11 1830, GA, Gumma
		Jonsson, Börje
		4/6 1776, GA, Trintjärn - 7/10 1826, GA
		Börjesdotter, Stina
		f 14/8 1805, GA, Trintjärn
		d 6/3 1886, GA, Malmbäcka
		11 21/4 1774, GA - 26/1 1837, GA, Mortorp
		Persson, Per. Inhyses
		f 2/10 1814, GA, Långlidsberget
		d 10/11 1891, GA, Gumlaggen
		12 12/9 1779, GA, Långl.b. - 4/10 1842, GA
		Jonsson, Carl
		1766 - 1818, GA, Örsjön La
		Ersdotter, Karin
		12/9 1766, GA, Örsjön La - 5/1 1850, GA
		Larsdotter, Annika
		13 1793, GA - 25/1 1875, Nordmark
		Jonsson, Magnus. Brukskomakare
		20/10 1780, GA - 24/12 1809, Rämnen
		Christoffersdotter, Maria
		14 17/2 1784, Rämnen - 20/10 1860, GA
		Pettersson, Jöns
		f 10/12 1810, GA, Gumma
		d 6/1 1881, GA, Brännmossen
		15 1773, GA, Grossmoss. - 24/2 1842, GA
		Hansdotter, Lena
		1773, GA, Grossmossen - 24/2 1842, GA

Ur andra medlemsblad

Värmlänningar

Roten nr 124

(Skelleftebygdens Släktforskare)
Efterlysning berörande bl a Jöns
Högberg f 1824-04-19 i Arneby
Säter, Gräsmark

Västgötageologien 2014:2

(Västgöta Genealogiska Förening)
Tema: Utblick mot Värmland.

Övrigt

An-Siktet 2014:2

(Folkare Släktforskarförening)
Bygdebaserad – Svenska folkets hem-
bygds historia av *Birgitta Larhm*.

Arosiana 2014:2

(Västerås Släktforskarclubb)
Förbered din släktbok av *Simeon Andersson*. Sveriges namn-
indexerade födelseuppgifter av
Sven Olby.

Diskulogen nr 105

(Föreningen DIS)
Skriv din egen livshistoria av *Anna Linder*. MacFamilyTree – en kort
översikt av *Sven Lövfors*. Som du
frågar för du svar – intervjuens svåra
konst av *Gitte Christensen*.

Slekt og Data 2014:2

(DIS-Norge)
Historiskt befolkningsregister
av *Gunnar Thorvaldsen*. His-
toriske kart fra Kartverket av
Sidsel Kvarteg.

Släktbandet nr 82

(Eksjöbygdens Släktforskarförening)
Brott och straff i gångna tider.

Släktbitan 2014:2

(Forskarföreningen Släkt & Bygd
Bollnäs)
Daghjon av *Kerstin Alm*.

Släkthistoriskt Forum 2014:2

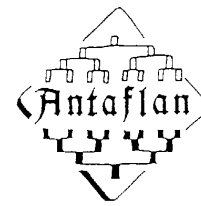
(Sveriges Släktforskarförbund)
Från dagerrotypi till cartoma-
ni av *okänd författare*. Mer om
bouppteckningar av *okänd förfat-
tare*. Ett halvt tusen sidor till (ny
utgåva av Svenska Släktkalendern)
av *Magnus Bäckmark*. Arkivering
– en del av släktforskningen av
Jojje Lintrup.

Släkthistoriskt Forum 2014:3

(Sveriges Släktforskarförbund)
Skottarna som blev kvar av *Aron
Axelsson Bordon*. Mer om heraldik
av *Magnus Bäckmark*. Var hittar
jag uppgifter om stormaktstidens
soldater av *Lars Ericson Wolke*.
Soldatbarn under stormaktstiden
av *Lars Ericson Wolke*. Om man-
talslängder och andra skattelängder
av *Carl Szabad*. Karlstad årets värd
för Släktforskarlagarna av *Maria
Bratt*. Texttolkning – tips för nybör-
jare av *Marita Raatikainen*.

Släktbron årgång 30 (Kävlin- gebygdens Släkt- och Folklivs- forskare)

Vad är åbor och rusthållare av
Bengt Avenberg. Hur söker man
sina emigranter i Nordamerika av
Lennart Ekström. Om klockares
tillsättande och uppgifter omkring
1750 av *Bengt Avenberg*.

Nr 188

Som komplement till antavla nr 44,
som publicerades 1996, kommer
här anor till Gert Jonssons maka.
Den första delen, som visas här,
är för Gerts svärfar Julius Johans-
son. Han föddes på torpet Johan-
nesberg under Mässviksskogen
i Bro socken. Julius och hustrun
Ottilia hamnade så småningom i
Stirserud i Bro, där de båda levde
hela sina liv.

Antavlan har två intressanta avsnitt.
Dels anorna i norra delen av By
socken. Släktskap och fastighets-
köp dessa emellan är en spännande
röra att få ordning på. Det andra
är anorna från Segerstads socken.
Dessa kan, via bl.a. Fintatorp i
Karlstad, härledas till 1500-talets
länsmanssläkt i Illberg, Stora Kils
socken.

Det finns några besvärande luckor i
materialet. Särskilt nr 8, Nils Eriks-
son. Det anges både födelsedatum
och -ort, men jag har inte lyckats
finna honom i Kila socken.

Gunnar Jonsson
Älvhagsgatan 25
661 40 Säffle
gunnar@kilagenealogen.se

AD fotograferar på AC

ArkivDigital har under våren fo-
tograferat handlingar från Karl-
stads sjömanshus till och med år
1940. Ett antal serier därifrån finns
redan tillgängliga online, bland

annat påmönstringsluggare och
sjömansrullor. Framöver arbetar
ArkivDigital med att slutföra fo-
tograferingen av sjömanshuset.
För att få en fullständig bild av allt

värmlandsmaterial, rekommend-
eras ett besök på deras hemsida.

Red

Antavla nr 188	Upprättad för Julius Johansson, f. 12/4-1888 i Johannesberg, Mässviksskogen, Bro (S)			Orter i (S) län om inte annat anges	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63	VÄ=Västra Ämtervik ÖÄ=Östra Ämtervik
Nr 2, far	Nilsson	Eriksson, Nils. Dräng, brukare			
Eriksson	Erik	f 8/7 1788, Kila			
Johan Gustaf	Torpere				
Torpere	f 6/3 1822	g 30/4 1822, By	8		
f 14/8 1853	By, Sunsa N	Johansdotter, Barbro		Eriksson, Daniel. Bonde	5/3 1723, By, Återslöp - 1/10 1794, By
Bro, Hasselbacka	d >25/6 1883	f 31/5 1796, By, Återslöp		Torbjörnsdotter, Barbro	1719, By, Nölby N - 1/7 1787, By
d 11/1 1919	Bro, Ingridstorp	d 23/12 1829, Bro, Mellbyn, Nölbrätt.		Nilsson, Lars. Bonde	1711, By, Björnd - 27/11 1772, By
Bro, Mässvik	g 26/10 1850, Bro	4	9	Andersdotter, Elin	1726 - 22/7 1769, By, Björndstorp
g 23/9 1883	Persdotter	Andersson, Per. Torpare			
Bro	Kajsa	f 1778, Kila, Djupviken	Håkansson, Anders. Bonde		
Nr 1, ansökare		d 3/8 1855, Kila, Djupviken, Myren	1744, Kila - 1/9 1809, Kila, Fiskarberget		
Johansson	f 5/11 1822	g 28/2 1813, Kila	Persdotter, Britta	Nilsson, Per. Bonde	1727, Bro - 23/2 1800, Kila, Djupviken
Oskar Julius	Kila, Djupviken, Myren	Jonasdotter, Maria	Jansson, Jonas. Bonde	Persdotter, Margareta	1718 - 10/4 1787, Kila, Djupviken
f 12/4 1888	d 29/3 1909	f 1781, Kila, Djupviken, Gård C	21/6 1751, Kila, Djupv. - 22/3 1805, Kila	Olsson, Jan	1699, Kila, Djupviken - 16/5 1775, Kila, Djupviken
Bro, Mässvik	Bro, Mässvik	d 7/4 1860, Kila, Djupviken, Ekeback	Stensdotter, Annika	Jonssdotter, Katarina	c1712 - 18-12 1794, Kila, Djupviken, Gård C
Bro, Mässviksskogen	5	11	24/7 1754, Segerstad - 20/8 1827, Kila	Danielsson, Sten. Bonde	1724, Segerstad - 20/3 1789, Segerstad
d 4/11 1968	Magnusson	Davidsson, Magnus. Torpare	Nilsson, David	Jansdotter, Maria	1731 - c1797, Segerstad, Segerstadby N
Bro, Stirserud	Lars Daniel	f 13/8 1784, VÄ, Aplungstorp	12/2 1753, ÖÄ, Ås S - 5/3 1807, VÄ	Olofsson, Nils	
g 23/6 1921	Dräng	d 10/3 1876, Bro, Mässviksskogen	Månsdotter, Elin	Persdotter, Karin	f 17/2 1724, ÖÄ, Mosserud
Bro	f 9/6 1825	g 9/7 1812, Ed	12	Persson, Måns	
Svantesson	Ed, Valnäs, Ådalen	Larsdotter, Stina	16/3 1758, VÄ - 1/11 1842, VÄ	Larsdotter, Marit	f 6/9 1719, VÄ, Svensby
Maria Otilia	d 30/11 1916	f 20/1 1789, Gillberga, Odenstad	Olofsson, Lars. Torpare		
f 26/4 1892, Bro, Nölby	Bro, Mässvik	d 8/2 1856, Bro, Ingridstorp	Svensdotter, Britta		
Nr 3, mor	g 26/12 1859, Bro	6	13		
Larsdotter	Ersdotter	Jansson, Erik. Bonde	1752 - 2/4 1806, Gillberga, Stenarsbol	Olofsson, Jan. Bonde	1721, Bro, Stirserud - 16/8 1804, Bro
Mathilda Kristina	Britta Maja	f 16/12 1792, S Ny	3/8 1751, Bro, Stirserud - 19/8 1811, Bro	Kristoffersdotter, Margareta	1727, Bro - 5/12 1805, Bro, Stirserud
f 13/6 1861	f 9/6 1829	d 17/3 1845, Bro, Stirserud	Ersdotter, Maria	Larsson, Erik. Bonde	1717, Ed, Segmon V - 22/8 1784, Ed
Bro, Mässvik	Bro, Stirserud	Persdotter, Kerstin	14	Ersdotter, Kajsa	f 1737
d 25/6 1931	d 22/12 1866	f 23/12 1800, Kila, Kärrholmen	Andersson, Per. Bonde	Månsson, Anders. Bonde	25/2 1737, Kila, Tak. V - 9/5 1793, Kila
Bro, Mässvik	Bro, Labbetan	d 4/8 1876, Bro, Stirserud	Jansdotter, Maria	Persdotter, Kerstin	29/7 1743, Kila, Djupviken - c1808, Kila
	7	15	7/10 1762, Kila, Kärrh. - 6/10 1841, Kila	Jansson, Jonas. Bonde	26/3 1721, Kila, Kärrholmen - 5/4 1774, Kila
26/7 2014				Olsdotter, Karin	1728 - c1773, Kila, Kärrholmen, Bråten S

Höstens program 2014

Arvika

Forskarjour på biblioteket den tredje tisdagen i varje månad, september till november mellan kl 15 00 och 19 00.

- Måndag 6 okt. kl 17 00 Föredraget om bröderna Erikssons möbelverkstad är flyttat till 3 nov. Programmet det 6 okt. meddelas senare på vår hemsida.
- Måndag 3 nov. kl 17 00 Bröderna Erikssons möbelverkstad
Hasse Andersson berättar om verkstaden och släktens historia
- Måndag 1 dec kl 17 00 Aktuellt för våren, diskussioner, frågor mm.

Filipstad

Forskarjour på biblioteket den andra onsdagen och den sista lördagen i varje månad med start den 10 september. På onsdagarna är jourtiden 16 00 – 18 00 och på lördagarna 11 00 – 13 00.

Torsdag 16 okt. kl 14 00 Då pratar vi om bouppteckningar, Folkets Hus, sal 322

Resten av höstens program meddelas på vår hemsida

Grums

Onsdag 15 okt. kl 18 30 Demonstration av registreringsprogrammet Min släkt.

Resten av höstens program meddelas på vår hemsida

Föreläsningsslokal Grums bibliotek, 2:a våningen

Karlstad

Alla aktiviteter sker på Arkivcentrum, Almqvistsalen, vån. 7.

Forskarjour på Arkivcentrum varje torsdag kl 16 00 – 19 00 under perioden 18/9 – 11/12.

- Måndag 6 okt. kl 14 00 Berättelsen om ett fotografi, Anders Borgström
- Torsdag 23 okt. kl 18 30 Vi lär oss mer om ArkivDigital, Anita Dagmarsdotter
- Måndag 10 nov. kl 14 00 Program meddelas senare
- Torsdag 27 nov. kl 18 30 Program meddelas senare
- Måndag 8 dec. kl 14 00 Frågor om släktforskning

Kristinehamn

Forskarjour på biblioteket den andra tisdagen i varje månad kl 14 00 – 17 00, perioden aug.- dec.

- Tisdag 21 okt. kl 14 00 Dagträff för lediga
- Tisdag 28 okt. kl 19 00 Oäkta barn och okända föräldrar, Karin Wiik och Anneli Bihl
- Tisdag 21 okt. kl 14 00 Dagträff för lediga
- Tisdag 25 nov. kl 19 00 Kartor och skifteshandlingar, Gunilla Didriksson

Platsen för föreläsningarna är hörsalen på biblioteket

Säffle

- Måndag 29 sept. kl 19 00 Program meddelas senare
- Måndag 27 okt. kl 19 00 Program meddelas senare
- Måndag 24 nov kl 19 00 Program meddelas senare

Om inte annat meddelas, träffas vi på biblioteket.